

Stanislav Horný – životopis

Stanislav Horný se narodil 20. 10. 1940 v Žerůvkách jako nejstarší ze 3 synů. Matka pracovala v JZD, otec v Sigmě Lutín. Obecnou školu (1. stupeň) pan Stanislav navštěvoval v Bystročicích, měšťanku (2. stupeň) pak v Olšanech u Prostějova. V letech 1954–1958 studoval na Střední obchodní škole v Olomouci. Po maturitě nastoupil roku 1959 na základní vojenskou službu, nejdříve v Žilině, později v Olomouci.

Až neuvěřitelně zní, že se během vojny panu Hornému podařilo zhruba 80krát tajně opustit kasárna a jezdit za rodinou, aniž by z toho měl nějaké problémy. Několikrát měl ovšem namále, např. když si během jednoho „rodinného výletu“ z kasáren v Břeclavi zlomil nohu a ke své posádce se vracel se sádrou. Pro tyto účely opouštění kasáren měl pan Horný dvě vycházkové knížky, jednu oficiální a druhou neoficiální, kterou si podepisoval sám jako kpt. Horný. Během vojny se v roce 1960 pan Horný oženil, také tajně v civilu, nikoliv v uniformě. Později se manželům narodily 3 děti.

Po vojně pan Stanislav nastoupil do svého prvního zaměstnání, do Moravie Mariánské Údolí, kde působil jako zásobovač. Právě z Moravie byl pan Horný vyslán v srpnu 1968 pracovně do Prahy, kde se stal přímým svědkem událostí 20. a 21. srpna. V noci z 20. srpna nad Václavským náměstím viděl a slyšel přilétat sovětská letadla nebo viděl zabité mladé muže, kteří leželi na československých vlajkách před Československým rozhlasem.

Po těchto událostech pan Horný na protest vystoupil z KSČ. Pod oficiální dokument, ve kterém se popisoval kritický přístup pana Horného k novému zřízení, dopsal větu „*Jak málo stačí k ztracení člověka.*“ Děti pana Stanislava tak bohužel měly omezený přístup ke vzdělání.

V 80. a 90. letech pan Stanislav Horný odjel pracovat přibližně na 15 let do Kazachstánu a Sovětského svazu (později Ruska). V Rusku začala poté pracovat také manželka pana Horného, na české ambasádě v Moskvě. Vedle práce také hodně cestoval po celé zemi a poznával tamní kulturu. A díky své milé povaze navázal spoustu přátelství.

Ač byl život pana Horného místy skutečně dobrodružný, stále zůstává velmi pozitivní a aktivní.